

Foundations Shiur #2: Avraham's Ultimate Test

based on sources by Rav Ari Kahan

Source 1: Bereishit 12

(1) The LORD had said to Abram, "Leave your country, your people and your father's household and go to the land I will show you. (2) "I will make you into a great nation and I will bless you; I will make your name great, and you will be a blessing. (3) I will bless those who bless you, and whoever curses you I will curse; and all peoples on earth will be blessed through you."

(א) וַיֹּאמֶר ה' אֶל אַבְרָם לֵךְ לְךָ מֵאֶרֶץ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבֵּית אָבִיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲרָאָה: (ב) וְאֶעֱשֶׂה לְגוֹי גָּדוֹל וְאַבְרָכָה וְאֶגְדֹּלְהָ שְׁמִי וְהָיָה בְרָכָה: (ג) וְאַבְרָכָה מְבָרְכֶיךָ וּמְקַלְלֶיךָ אָרֶץ וְנִבְרָכוּ בְךָ כָּל מִשְׁפָּחֹת הָאֲדָמָה:

Source 2: Avot D'Rebbi Natan Ch 33

עשר נסיונות נתנסה אברהם אבינו לפני הקב"ה ובכולן נמצא שלם ואלו הן שנים בלך לך ב' בשתי בניו ב' בשתי נשיו אחד עם המלכים ואחד בין הבתרים אחד באור כשדים

...two trials at the time he was bidden to leave Haran, two with his two sons, two with his two wives, one in the wars of the Kings, one at the covenant 'between the pieces' (Gen. XV). One in Ur of the Chaldees (where, according to a tradition, he had been thrown into a furnace from whence he emerged unharmed)

Why was leaving his hometown a test?

(2) "I will make you into a great nation and I will bless you; I will make your name great, and you will be a blessing. (3) I will bless those who bless you, and whoever curses you I will curse; and all peoples on earth will be blessed through you."

Source 3a: Bereishit Ch. 12:5

(ה) וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת שָׂרַי אִשְׁתּוֹ וְאֶת לוֹט בֶּן אָחִיו וְאֶת כָּל רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ וְאֶת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחָרָן וַיֵּצְאוּ לְלֶכֶת אֶרְצָה כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ אֶרְצָה כְּנָעַן:

(5) He took his wife Sarai, his nephew Lot, all the possessions they had accumulated and the people they had made (acquired) in Haran, and they set out for the land of Canaan and they arrived there.

Rashi

אשר עשו בחרן - שהכניסן תחת כנפי השכינה אברהם מגייר את האנשים ושרה מגיירת הנשים ומעלה עליהם הכתוב כאלו עשאום (לכך כתיב אשר עשו) ופשוטו של מקרא עבדים ושפחות שקנו להם

That they made in Haran – he brought them under the wings of the Divine Presence. Avraham converted the men and Sarah converted the women and the Torah considers this as if he created them. The simple understanding of the term is the servants they acquired.

3b) Bereishit 12:6

וַיַּעֲבֹר אַבְרָם, בְּאֶרֶץ עַד 6 And Abram passed through the land unto the place of Shechem, unto the terebinth of Moreh. And the Canaanite was then in the land. וְהַכְּנַעֲנִי אָז בְּאֶרֶץ.

3c) Ramban – reflects on the significance of Shechem

(ו) ויעבור אברם בארץ עד מקום שכם - אמרו (תנחומא ט) כל מה שאירע לאבות סימן לבנים, ולכן יאריכו הכתובים בספור המסעות וחפירת הבארות ושאר המקרים, ויחשוב החושב בהם כאלו הם דברים מיותרים אין בהם תועלת, וכולם באים ללמד על העתיד, כי כאשר יבוא המקרה לנביא משלשת האבות יתבונן ממנו הדבר הנגזר לבא לזרעו:

ויעבור אברם בארץ עד מקום שכם - היא עיר שכם, כן זה שם המקום ההוא. ושכם בן חמור על שם עירו נקרא.

R. Ari Kahn: They arrive in Israel at a specific place, an intentional destination: Their first stop in the Land is at a place called Shechem The

Ramban points out that the “acts of the Father’s are a sign for the children”, for it is in Shechem that nationhood will emerge. This is where Dina is abused, and where the local residents offer the family of Israel to join destinies, to join them and form one nation. This offer is rejected, and a process is set in motion: **A nation with its own unique history begins to chart its path, undertaking the long march to fulfill its particular, unique destiny.** A nation, indeed; but at this point a small, vulnerable nation that rejects the benefits of assimilation into a strong, well-established local clan. This is a defining moment, a decision that crystallizes and forms the Nation of Israel.

Source 4: Talmud Avoda Zara 9a – Avraham starting to teach others – the beginning of the age of “Torah”

תנא דבי אליהו ששת אלפים שנה הוי העולם שני אלפים תוהו שני אלפים תורה שני אלפים ימות המשיח בעונותינו שרבו יצאו מהן מה שיצאו מהן שני אלפים תורה מאימת אי נימא ממתן תורה עד השתא ליכא כולי האי דכי מעיינת בהו תרי אלפי פרטי דהאי אלפא הוא דהואי אלא מואת הנפש אשר עשו בחרן וגמירי דאברהם בההיא שעתא בר חמשין ותרתין הוה כמה בצרן מדתני תנא ארבע מאה וארבעים ותמניא שנין הויין כי מעיינת ביה מהנפש אשר עשו בחרן עד מתן תורה

The Tanna debe Eliyahu taught: **The world is to exist six thousand years; the first two thousand years are to be void; the next two thousand years are the period of the Torah, and the following two thousand years are the period of the Messiah.....** if you compute the years [from the Creation to the Giving of the Torah] you will find that they comprise two thousand and a part of the third thousand; **the period is therefore to be reckoned from the time when Abraham and Sarah had gotten souls in Haran for we have it as a tradition that Abraham was at that time fifty-two years old.**

What was the “Torah of Avraham”?

Source 5: Talmud Yoma 28b

אמר רב, קים אברהם אבינו את כל התורה כלה, שנאמר, (בראשית כו) "עקב אשר שמע אברהם בקלי" [וגו']. אמר ליה, רב שימי בר חייא לרב, ואימא שבע מצות? (ותו לא?) הא הואי נמי מילה. (אלא) ואימא שבע מצות ומילה? אמר ליה, אם כן - "מצותי ותורת" למה לי?. אמר (רב) [רבא], ואיתימא רב (אסי) [אשי], קים אברהם אבינו אפלו עירובי תבשילין, שנאמר, "ותורת", אהד דברי תורה ואהד דברי סופרים:

Rab said: Our father Abraham kept the whole Torah, as it is said: Because that Abraham hearkened to My voice [kept My charge, My commandments, My statutes, and My laws]. R. Shimi b. Hiyya said to Rab: Say, perhaps, that this refers to the seven laws? — Surely there was also that of circumcision! Then say that it refers to the seven laws and circumcision [and not to the whole Torah]? — If that were so, why does Scripture say: ‘My commandments and My laws’? Raba or R. Ashi said: Abraham, our father, kept even the law concerning the ‘eruv of the dishes,’ as it is said: ‘My Torahs’: one being the written Torah, the other the oral Torah.

Source 6: Degel Mahane Ephraim, Perashat Acharei Mot

וכל מצוה ומצוה שייך לשורש נשמות של ישראל והוא היודע ומבין זה והוא שורש השרשים ואין עוד מלבדו ולכך קיים אברהם אבינו כל התורה כולה עד שלא ניתנה (קידושין פ"ב.) כי הגיע לאמיתת אלוהות כי כל המצוות הם שער ומבוא לבא אל אמיתת אלוהות שהוא אנכי ולא יהיה לך כמו שכתבתי מזה כבר במקום אחר אך זעירין אינן שיוכלו לבא אל אמיתת אלוהות

Source 7: Meshech Chochma – Avraham fulfilled Eruv Tavshilin

.....וזה מליצתם שאברהם קיים עירובי תבשילין (יומא ל כח:) להכניס אורחים ולקבל גרים תחת כנפי השכינה

... when the Talmud says Avraham kept Eruv Tavshilin, it doesn't mean that he observed even the minutiae of halachic observance. Rather, what the Talmud means is that Avraham comprehended and fulfilled the philosophical concept that is the underpinning of this law. An Eruv Tavshilin enables us to cook for unexpected guests on a holiday which falls on the eve of Shabbat.....To Avraham, the spirit of the law was as natural, clear and possessed of internal “spiritual logic” as our present practice and the accompanying text recited before the onset of a festival was to the rabbis who formulated it.

Source 8: Tiferet Shlomo Moadim Sukkot

איתא בגמרא (יומא כח, ב) קיים אברהם אבינו כל התורה כולה עד שלא ניתנה. והקשו הראשונים למה לא קיים ג"כ מצות מילה תחלה. אך הנה ידוע כי אברהם אבינו ע"ה הי' מדת החסד וזה הי' מדתו להמשיך השפעות וחסדים לכל באי עולם בלי שום גבול. והנה כל זמן שלא מל את עצמו הי' לו איזה השתתפות עם בני דורו והי' יכול להוריק עליהם ברכה וחסד והאכילם והשקם וקרבם תחת כנפי השכינה. אכן כאשר בא בברית המילה אח"כ נתעלה ונסתלק לו למעלה מהם ויראו מגשת אליו ע"כ א"א ע"ה בגודל טובו כי חפץ חסד הוא הנה ידע זאת מתחלה כי ענין קדושת המילה הוא כדי שעי"ז יעלה במדריגה גבוה ויבוא מדת החסד בבחי' גבול וצמצום אשר לא כן הי' דרכו מאז רק שיהי' החסד לכל בלי שום צמצום לכן נתעכב עם מצות מילה עד שיצטווה עלי' מהש"י. וזה שאמרו במד"ר אמר אברהם עד שלא מלתי היו עוברים ושבים באים אלי פי' גם העוברים עבירות וישבו בתשובה באו אלי לקרב אותם תחת

כנפי השכינה ע"י ועכשיו אין לי עוד מדור והתקרבות עמהם. ולזה נסמך מיד אחר המילה ענין הפיכת סדום ולא יקומו רשעים במשפט הצדיקים כי חלץ לו מהם ואין מגין עליהם ומש"ה כולם נאבדו ולא קודם לכן כי מאז נתקדש מדת היסוד להריק ברכה רק על זרע קודש יחי"ס והן הנה האבות אברהם בחי' החסדים להשפיע רב טוב

If Avraham fulfilled all the commandments of the Torah, there are many who have asked why Avraham didn't perform circumcision prior to his being commanded. Prior to being circumcised Avraham had something in common with the people of his generation. He was able to reach out to them and shower them with blessings and kindness, to feed them and give them drink and to bring them close to the shekhina. However once he was circumcised he was elevated to a different level, and now people were afraid to come near him... and in place of kindness (chesed) now there were boundaries and strictness...

Source 9: Meshech Chochma Bereishit 33:8

אברהם חפש להפיץ שיטתו ודיעותיו באלקות לכל באי עולם באשר חשב כי הוא יחידי ואח"כ ראה כי ישמעאל יצא ממנו ולכן נטע אשל להכניס כל באי עולם לברית ואמרו בריש עו"ג (דף ט) שני אלפים תורה מוהנפש אשר עשו בחרן דשעבידו לאורייתא. וגם היה זה בכוונה שהלך למצרים מקום החכמה והחרטומים לפלפל ולקרבם לשיטותיו באחדות ובתורה.

Avraham's universalism is his motivation to travel to Egypt. He went to Egypt at a time of drought, choosing Egypt not despite its reputation for corruption but precisely because of its reputation as a morally corrupt society. In Avraham's worldview, if Egypt can be redeemed, the entire world will be elevated, and by a quantum leap. Avraham saw Egypt as a boundary, a spiritual and ethical border to be crossed and dismantled.

Source 10: Midrash Rabbah - Bereishit 46:2,3

אמר אם חביבה היא המילה מפני מה לא נתנה לאדם הראשון: אמר לו הקדוש ב"ה לאברהם דייך אני ואתה בעולם ואם אין את מקבל עליך לימול

דיי לעולמי עד כאן ודייה לערלה עד כאן ודייה למילה שתהא עגומה עד כאן אמר עד שלא מלתי היו באים ומזדווגים לי תאמר משמלתי הן באין ומזדווגים לי אמר לו הקב"ה אברהם דיך שאני אלוהך דיך שאני פטרונוך:

[Abraham] asked: ' If circumcision is so precious, why was it not given to Adam? ' Said the Holy One, blessed be He, to him: 'Let it suffice thee that I and thou are in the world.' If thou wilt not undergo circumcision, it is enough for My world to have existed until now, and it is enough for the uncircumcised state to have existed until now, and it is enough for circumcision to have been forlorn until now." Said he: ' Before I circumcised myself, men came and joined me [in my new faith]. Will they come and join me when I am circumcised?' " 'Abraham,' said God to him, ' let it suffice thee that I am thy God; let it suffice thee that I am thy Patron, and not only for thee alone, but it is sufficient for My world that I am its God and its Patron.'

Source 11: Bereishit Rabba 47:10

אמר אברהם עד שלא מלתי היו העוברים והשבים באים אצלי תאמר משמלתי אינן באים אצלי אמר לו הקב"ה עד שלא מלתי היו בני אדם באים אצלך עכשיו אני בכבודי בא ונגלה עליך הה"ד וירא אליו ה' באלוני ממרא:

Abraham said: ' Before I became circumcised, travelers used to visit me; now that I am circumcised, perhaps they will no longer visit me? ' Said the Holy One, blessed be He, to him: ' Before thou wast circumcised, uncircumcised mortals visited thee; now I in My glory will appear to thee.' Hence it is written, And the Lord appeared unto him

Source 12: Bereishit Ch. 17 :1-14

(א) ויהי אברהם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא ה' אל אברהם ויאמר אליו אני א-ל ש-די התהלך לפני והיה תמים: (ב) ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אותך במאד מאד: (ג) ויפל אברהם על פניו וידבר אתו אלקים לאמר: (ד) אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים: (ה) ולא יקרא עוד את שמך אברהם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיה: (ו) והפרתי אתך במאד מאד ונתתיה לגוים ומלכים ממך יצאו: (ז) והקמתי את בריתי ביני ובינך ובין זרעך אחריה לדורתם לברית עולם להיות לה לאלקים ולזרעך אחריה: (ח) ונתתיה לה ולזרעך אחריה את ארץ מגרית את כל ארץ כנען לאחוזת עולם והייתי להם לאלהים: (ט) ויאמר אלקים אל אברהם ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך אחריה לדורתם: (י) זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחריה המול לכם כל זכר: (יא) וגמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם:

When Abram was ninety-nine years old, the LORD appeared to him and said, "I am God Almighty; walk before me and be blameless. (2) I will confirm my covenant between

me and you and will greatly increase your numbers." (3) Abram fell facedown, and God said to him, (4) **"As for me, this is my covenant with you: You will be the father of many nations.** (5) **No longer will you be called Avram ; your name will be Avraham, for I have made you a father of many nations.** (6) I will make you very fruitful; I will make nations of you, and kings will come from you. (7) I will establish my covenant as an everlasting covenant between me and you and your descendants after you for the generations to come, to be your God and the God of your descendants after you. (8) The whole land of Canaan, where you are now an alien, I will give as an everlasting possession to you and your descendants after you; and I will be their God." (9) Then God said to Avraham, "As for you, you must keep my covenant, you and your descendants after you for the generations to come. (10) **This is my covenant with you and your descendants after you, the covenant you are to keep: Every male among you shall be circumcised.** (11) You are to undergo circumcision, and it will be the sign of the covenant between me and you

R. Ari Kahn: Apparently, what Avraham still lacks is "holiness" – kedusha - which is literally rendered as "set apart". This separateness is a new phase for Avraham, and not one to which he would have come without God's command. This separateness may be seen as that which contradicts Avraham's innate attribute of hesed, the attribute through which he has served God up to this point in his life.

Source 13: Bereishit Ch. 22: Akeidat Yitzhak

(ד) ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחוק: (ה) ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער גלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם:

(4) Then on the third day Abraham lifted up his eyes, and saw the place far away. (5) And Abraham said to his young men, 'Stay here with the donkey; and I and the lad will go yonder and worship, and come back to you.'

Source 14: Bereishit Rabba Ch. 22

המקום מרחוק. אמר אברהם ליצחק רואה אתה כלום, אמר לו אני רואה ענן קשור בראש ההר, וידע אברהם שנתרצה הנער לעולה, אמר אברהם לנעריו רואים אתם כלום, אמרו לו לאו, אמר להם שבו לכם פה עם החמור, שאתם דומים לחמור, מה חמור אינו רואה כלום, אף אתם אינכם רואים כלום :

Avraham sees something that appears to him to be ethereal, but he is unsure if it is real or surreal, physical or spiritual. He sees a cloud, he sees the shechina; he turns to

question Yishamel and Eliezer, but they see only the mountain. He turns to Yitzchak, who sees the cloud, tied as if by rope to the mountain. Avraham then turns to the other two and says, “Wait here with the chamor (donkey).”

Rav J. B. Soloveitchik

Those last words, “and come back to you”, cannot be ignored. Avraham encapsulates a unique religious experience in this short statement, and we should take note of every element: This awesome religious experience would not be complete until Avraham came down the mountain and shared with others his epiphany, his feelings and his enlightenment. Avraham would have the greatest impact on the two men he left behind only after parting ways, dedicating himself to the more particular religious experience at the summit, and then returning to their company. Similarly, for the Jewish People to have an impact on the world, we must first disengage, separate ourselves, and fully explore our unique relationship with God. There will be times when we must wrest ourselves away from our deep involvement, even our responsibility for the world. **We must climb lofty mountains, even engage in divinely-mandated, though seemingly paradoxical, behavior. But we must always remember that eventually we must come down from the mountain, re-engage, return to the people that we left at the foot of the mountain. We must find the language and establish the relationship that will allow us to share with them what we learned at the summit.**